Lietas Nr. 133072213
Lietas arhīva Nr. 104AA-0526-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 15.augustā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese I.Vīgante,

tiesneses Z.Lagzdiņa un I.Amoliņa

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 20.janvāra spriedumu, un

konstatēja

2013.gada 29.augustā, Valsts Policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Speciālo objektu apsardzes pārvaldes kārtībnieks Edmunds Vaivads sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.180321531 par to, ka 2013.gada 29.augustā plkst.19:30 transportlīdzeklis AUDI (D), ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ , bija novietots stāvēšanai Rīgā, Z.A.Meirovica bulvārī pretī namam 16, ceļa zīmes 532. un papildzīmes 837. darbības zonā, neievērojot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" 307.21.punkta prasības, tādējādi izdarot Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, un vadītājam, kurš neatradās pārkāpuma izdarīšanas vietā, tika uzlikts naudas sods 56,91 *euro* (Ls 40) apmērā.

Nepiekrītot administratīvā pārkāpuma protokolam – paziņojumam Nr.180321531, /pers. B/ to apstrīdēja.

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes 2013.gada 4.oktobra lēmumu Nr.290 (turpmāk – Lēmums) administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.180321531 atstāts negrozīts.

/pers. B/ Rīgas rajona tiesā iesniedza sūdzību par Lēmuma atcelšanu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 20.janvāra spriedumu Lēmums ir atstāts negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Rīgas rajona tiesa (turpmāk – tiesa), pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, atzina, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{31} panta astotās daļas.

Izvērtējot lietas materiālus un videoierakstu, tiesa konstatēja, ka policijas darbinieki rīkojušies saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta otro daļu, jo konstatējot pārkāpumu, sūdzības iesniedzējs pie sava transportlīdzekļa neatradās.

Tiesa atzina, ka iestādes lēmumā pierādījumi ir novērtēti pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, tas ir, atbilstoši Latvijas APK 244.pantam.

Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas vienozīmīgi ir par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai, tiesa nekonstatēja.

/pers. B/ (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 20.janvāra spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atcelt.

Sūdzības iesniedzējs vēlas uzsvērt, ka laikā, kad dienesta automašīnā esošie policisti pievērsa uzmanību viņa – /pers. B/ automašīnai, viņš – /pers. B/ atradās dažu metru attālumā no savas automašīnas. Diemžēl to nevar redzēt videoierakstā, jo viņš – /pers. B/, sarunādamies ar /pers. H/, atradās aiz viņa – /pers. B/ automašīnai priekšā stāvošās automašīnas. Tikko ievērojis, ka viņa – /pers. B/ automašīnai uzmanību pievērsis policijas darbinieks, uzreiz piegājis pie savas automašīnas un tajā iesēdies. Katrā ziņā, ja ielas malā nebūtu novietoti citi transporta līdzekļi, viņš – /pers. B/ būtu redzams videoierakstā netālu no savas automašīnas. Bez tam, viņa – /pers. B/ automašīnā šajā laikā sēdēja /pers. I/.

Ievērojot iepriekš norādītos apstākļus, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka šajā gadījumā bija jāaizpilda administratīvā pārkāpuma protokols, nevis protokols – paziņojums, jo viņš – /pers. B/ atradās notikumā vietā.

Norāda, ka bija izteicis lūgumu uz tiesas sēdi aicināt lieciniekus – E.Vaivadu, /pers. I/, /pers. H/, kuri varētu liecināt par šiem apstākļiem, taču šos lūgumus tiesa neapmierināja. Šajā sakarā lūdz apelācijas instances tiesu, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21} panta trešo daļu, lietu izskatīt tiesas sēdē, pieaicinot lieciniekus un noklausoties viņu liecības.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tiesa ir šauri interpretējusi jēdzienu ,,atrašanās pārkāpuma izdarīšanas vietā", interpretējot šo jēdzienu kā atrašanos transporta līdzeklī.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka konkrētajā lietā nav strīda par pārkāpuma izdarīšanas faktu, bet par tā fiksēšanas un noformēšanas pārkāpumiem, kas gadījumā, ja tādi ir pieļauti, atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta otrajai daļai, var veidot būtisku procesuālu pārkāpumu, jo atbilstoši minētajai tiesību normai, lai uzliktu sodu likuma pārkāpumam ir ne tikai jābūt notikušam, bet arī administratīvā pārkāpuma lietvedībai ir jānorit korekti un stingrā saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas to regulē.

Pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka policijas darbinieka redzeslokā viņa – /pers. B/ transportlīdzeklis nonācis plkst.19:28, savukārt, plkst. 19:29 viņš – /pers. B/ ieradies pie transportlīdzekļa. Par minētajiem faktiem lietā strīds nepastāv, tomēr nevar piekrist tiesas uzskatam, ka pārkāpuma konstatēšana sākās ar brīdi, kad policijas darbinieks ieraudzīja viņa – /pers. B/ transportlīdzekli.

Pirmkārt, jānorāda, ka par administratīvā pārkāpuma konstatēšanas uzsākšanas brīdi ātrākais būtu uzskatāms brīdis, kad policijas darbinieks uzsāk jebkādas procesuālas vai faktiskas darbības ar nolūku fiksēt pārkāpuma apstākļus.

Otrkārt, jānorāda, ka viņam – /pers. B/ inkriminētais administratīvais pārkāpums paredz sodu par stāvēšanu ilgāku par piecām minūtēm. Policijas darbiniekam, ieraugot viņa – /pers. B/ transportlīdzekli, nebija un nevarēja būt zināms, cik ilgi tas tur jau atrodas, līdz ar ko atbilstoši iepriekš minētajam, jebkāda pārkāpuma fiksēšana nevarēja tikt uzsākta agrāk kā 19:33, t.i., pēc tam kad transportlīdzeklis ir nonācis policijas darbinieka redzeslokā un policijas darbinieks irnovērojis, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai ilgāk par piecām minūtēm. Uz to brīdi atbilstoši tiesas konstatētajam, kas arī netiek apstrīdēts, viņš – /pers. B/ jau bija atgriezies pie transportlīdzekļa un pārkāpuma fiksēšana bija uzsākama atbilstoši procedūrai, kas paredzēta tiem gadījumiem, kad transportlīdzekļa vadītājs atrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā.

No minēta secināms, ka plkst.19:28 stāvēšanas noteikumu pārkāpuma konstatēšana nebija un nevarēja tikt uzsākta, jo policijas darbinieku rīcībā nebija informācijas par to, ka pārkāpums patiesi ir noteicis, savukārt, plkst. 19:29 viņš – /pers. B/ jau atradās pie transportlīdzekļa, līdz ar ko secināms, ka policijas darbinieks ir rupji pārkāpis konkrētā pārkāpuma fiksēšanas kārtību un sastādījis lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu protokolu, ko viņš – /pers. B/ uzskata par būtisku procesuālo pārkāpumu. Sekojoši secināms, ka tiesa nepamatoti par pārkāpuma konstatēšanas brīdi ir uzskatījusi brīdi, kad viņa – /pers. B/ transportlīdzeklis ir nonācis policijas darbinieka redzeslokā un sekojoši nepamatoti vadījusies no Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta otrās daļas, nekonstatējot nepamatotu un normatīvajam regulējumam neatbilstošu rīcību no policijas darbinieka puses.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21} panta otro daļu 2014.gada 12.martā tika pieņemts lēmums par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija) nekonstatē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesu kolēģija secina, ka pēc būtības iesniegtā apelācijas sūdzība ir balstīta uz tiem pašiem argumentiem, kurus tiesa ir vērtējusi un pamatoti noraidījusi.

Tiesu kolēģija, atzīst, ka Rīgas rajona tiesas 2014.gada 20.janvāra sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējusi pierādījumus un pamatoti atzinusi, ka /pers. B/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu. Līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Papildus attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentiem tiesu kolēģija norāda sekojošo.

Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā ir paredzēta atbildība par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi vai ar 942.ceļa apzīmējumu, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

No administratīvā pārkāpuma protokola – paziņojuma Nr.180321531 (l.l.11) izriet, ka transportlīdzeklis Audi (D), ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ , novietots stāvēšanai Rīgā, Z.A.Meirovica bulvārī pretī namam 16, ceļa zīmes 532.un papildzīmes 837.darbības zonā.

No Ceļu satiksmes noteikumu 307.21 apakšpunktā noteiktā izriet, ka 837.papildzīme „Invalīdiem", norāda, ka 532.zīme „Stāvvieta" attiecas tikai uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

Tiesu kolēģija norāda, ka no Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā ietvertās likuma jēgas nepārprotami izriet, ka stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, nav atļauta. Līdz ar ko nepamatots un noraidāms ir sūdzības iesniedzēja arguments, ka viņam inkriminētais administratīvais pārkāpums paredz sodu par stāvēšanu ilgāku par piecām minūtēm.

Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pants nosaka īpatnības administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu un minētā panta pirmā daļa nosaka, ka ja pārkāpti apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi, bet transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, personas, kuras ir tiesīgas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt sodu, sastāda protokolu — paziņojumu, [..], un minētā panta otrā daļa nosaka, ka ja laikā, kad tiek konstatēts transportlīdzekļa apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpums, transportlīdzekļa vadītājs ierodas pārkāpuma izdarīšanas vietā, soda uzlikšanas kārtība nemainās un tiek sastādīts protokols — paziņojums. Tāpat minētā panta astotā daļa nosaka kārtību, kādā noformējams protokols — paziņojums par uzlikto naudas sodu un nosūtāma informācija transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam, turētājam), kā arī naudas soda iekasēšanas un kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumi Nr.182 (turpmāk tekstā – Noteikumi Nr.182) "Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosaka kārtību, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums par transportlīdzekļa apstāšanās un stāvēšanās noteikumu pārkāpšanu.

Noteikumu Nr.182 4.punkts nosaka, ka protokolu-paziņojumu izmanto amatpersonas, kuras ir tiesīgas sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un uzlikt naudas sodu, ja pārkāpti transportlīdzekļu apstāšanās vai stāvēšanas noteikumi un transportlīdzekļa vadītājs neatrodas pārkāpuma izdarīšanas vietā.

Tiesu kolēģijai, pārbaudot administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu kopsakarā ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, nerodas šaubas par administratīvā pārkāpuma protokola-paziņojuma noformēšanas pamatotību.

Tiesu kolēģija uzskata par nepamatotu un noraidāmu sūdzībā izteikto argumentu, ka pirmās instances tiesa šauri interpretējusi jēdzienu ,,atrašanās pārkāpuma izdarīšanas vietā", interpretējot šo jēdzienu kā atrašanos transporta līdzeklī.

Noskatoties, administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem pievieno video ierakstu (l.l. 19), tiesu kolēģijai nerodas šaubas par to, ka /pers. B/ neatradās pie automašīnas, brīdī, kad pie tās piebrauca policijas darbinieki un konstatēja administratīvo pārkāpumu.

Augstāk minēto apstiprina arī uzņemtie fotoattēli (l.l. 16-18).

Apskatot administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietā uzņemtos fotoattēlus, tiesu kolēģija konstatē, ka /pers. B/ neatradās ne transportlīdzeklī, ne pie transportlīdzekļa, kā arī pie transportlīdzekļa un tajā, neatradās citas personas, un tādējādi administratīvā pārkāpuma protokols-paziņojums ir noformēts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta prasībām.

Tiesu kolēģija, ņemot vērā Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} panta otrajā daļā noteikto, uzskata, ka izskatāmajā lietā nav nozīmes faktam, ka /pers. B/ ir ieradies pie transportlīdzekļa brīdī, kad tur atradušies policijas darbinieki.

Tiesu kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lieta ir izskatīta ievērojot Latvijas APK normas, pierādījumi ir vērtēti atbilstoši Latvijas APK 244.pantā noteiktajam un sods /pers. B/ uzlikts atbilstoši Latvijas APK 32.panta nosacījumiem.

Tiesu kolēģijai iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem nerodas šaubas, ka sūdzības iesniedzējs vainojams administratīvā pārkāpuma, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā, izdarīšanā, līdz ar ko lūgums aicināt un nopratināt lieciniekus E.Vaivadu, /pers. I/, /pers. H/, ir noraidāms.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus.

Konvertējot, /pers. B/ uzlikto naudas sodu Ls 40 uz *euro* , tas sastāda EUR 56,91 (piecdesmit seši *euro*, 91 cents).

A r 2014.gada 1.janvāri par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 55 *euro* apmērā.

Latvijas APK 8.panta pirmā daļa nosaka, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā un minētā panta otrā daļa nosaka, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas.

Saskaņā ar Latvijas APK 8.pantā noteikto, /pers. B/ par Latvijas APK 149.^{31} panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu ir uzliekams naudas sods EUR 55 (piecdesmit piecu *euro*) apmērā.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{21} pantu, 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1. un 4.punktu, tiesu kolēģija

nosprieda

Rīgas rajona tiesas 2014.gada 20.janvāra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

/pers. B/ par Latvijas APK 149.[31] panta astotajā daļā paredzēto pārkāpumu uzlikt naudas sodu EUR 55 (piecdesmit pieci *euro*).

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese I.Vīgante

Tiesneses I.Amoliņa

Z.Lagzdiņa